

Så der er i dag ingen undskyldning for en virksomhed for ikke at sikre sig, at man udbetaler lige løn for arbejde af samme værdi. Værktøjerne er der. Nu gælder det så bare om, at de bliver brugt, sådan at også den sidste del af den uforklarlige lønforskel kan fjernes.

Så er der det andet – fru Anne-Marie Meldgaard var inde og nævne de større tal – og det er jo en konsekvens af, at vi i Danmark har et meget kønsopdelt arbejdsmarked, som gør, at når vi så ser på forskellen mellem kvinder og mænd, så er der en større forskel som konsekvens af, at man vælger meget bestemt inden for de forskellige fagområder.

Og der er det jo bl.a. vejledningen til de unge, som fru Louise Frevert fremhævede, der netop kan være med til at skabe grundlaget for, at man får valgt anderledes med hensyn til uddannelse, og hele den påvirkning, der foregår i forbindelse med børns og unges opvækst med hensyn til ikke at lade sig indfange af traditioner eller gamle kulturmønstre, eller hvad det nu er, der gør sig gældende, men at man netop foretager et frit valg i forbindelse med, hvad det er, man har lyst til at arbejde med.

Så er der flere ordførere, der har været inde på, at en del af barselorloven bør øremærkes til mændene. Jeg synes jo, vi har taget en række gode skridt i forbindelse med barselorloven. Det er kommet barselfondene, som er et skridt i den rigtige retning, og jeg hilser det meget velkommen, at man nu under overenskomstforhandlingerne i industrien har sikret løn til dem, der holder barselorlov i, som jeg husker det, 3 uger.

Og det er jo den vej, vi skal videre ad, nemlig at det simpelt hen bliver et tema, som indgår i overenskomstforhandlingerne, for jeg er fuldstændig enig i, at det er vigtigt, at der bliver givet løn under barselorlov. Det synes jeg er rigtig godt, og jeg tror, det er med til at fremme det, at begge forældre vil vælge barselorloven.

Men regeringen vil ikke blande sig i lønforhandling, og det var vel dagens mest markante melding, der kom fra Socialdemokraternes side, nemlig at hvis ikke det rykkede sig på det område, så var man indstillet på at gribe til lovgivning på området. Det er vi som sagt ikke enige i. Vi har fuld tillid til, at arbejdsmarkedets parter formår at klare overenskomstforhandlingerne.

Så har det også været fremme – og det er jo et velkendt ligestillingsmæssigt problem – at vi mangler kvinder på de øverste lederniveauer i Danmark, og der er det rigtigt, at vi har nogle

meget dårlige tal at fremvise. Men her er det jo også sådan, at der ikke er nogen nemme løsninger som sådan.

Jeg har taget en række initiativer på området for at fremme det, at kvinder kommer ind på ledende poster, med netværk, med mentorordninger og med dialog med organisationerne og de forskellige brancher med hensyn til, hvordan vi bedst kommer videre. Vi havde også en camp sidste år for at høre de gode ideer til, hvordan vi allerbedst fremmer, at kvinderne kommer med.

Der er det jo også vigtigt, at fødekæden er i orden, at kvinderne får den uddannelse, der er brug for, og får sig arbejdet sig op med hensyn til at kunne indtage de øverste lederposter.

Og der ser vi jo heldigvis en positiv udvikling på uddannelsesstederne, hvor kvinderne er rigtig godt repræsenteret, men hvor det jo er vigtigt, at vi kommer videre med det på de forskellige arbejdspladser. Der er det jo bemærkelsesværdigt at se, at de virksomheder, der arbejder meget målrettet med det, og som opsætter nogle måltal, rent faktisk også når nogle resultater.

Jeg hørte fra Socialdemokraternes side, at de har stor fokus på det her område, men jo ikke nogen konkrete bud på, hvad der så yderligere kunne tages af initiativer. Men det lytter jeg altså meget til for at høre, om der er noget, vi ikke har fået tænkt ordentligt igennem.

Så vil jeg endelig gerne sige tak for, at fru Anne-Marie Meldgaard også kom ind på kvinder med anden etnisk baggrund. Det er om noget et vigtigt fokusområde, og der er brug for særlige indsatser med hensyn til at få kvinder med anden etnisk baggrund med. Derfor har vi kørt rettighedskampagnen, som vi har kaldt den, på sprogskolerne, hvor vi simpelt hen har informeret kvinderne om de basale ting, der gør sig gældende i det danske samfund. Nu kører kampagnen »Hvorfor ikke?«, hvor der også er nogle bud på, hvordan man kan ændre på tingenes tilstand.

KL 15.30

Jeg er fuldstændig enig i, at det virkelig halter der. Jeg er også enig i, at man også skal gøre opmærksom på, at det at bo i Danmark forpligter. Som minimum skal man sætte sig ind i: Hvad er det, der gør sig gældende i det her land? Hvilke muligheder er der? Hvilke bestemmelser er der? Og jeg har som sagt taget initiativ til at gøre mit til, at kvinderne i hvert fald ved, hvilke handlemuligheder de har, når de bor og lever deres liv i Danmark.